U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka, Mgr. Radovana Havelce, JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **S. B.**, zast. Mgr. Bc. Ivo Nejezchlebem, advokátem se sídlem v Brně, Joštova 4, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 11. 2006, č. j. OAM-1067/VL-07-K04-2006, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 22. 8. 2007, č. j. 29 Az 66/2006 - 25,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce jako stěžovatel brojí včas podanou kasační stížností proti shora označenému rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti shora uvedenému rozhodnutí Ministerstva vnitra, jímž mu nebyla udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Rozhodnutí krajského soudu vycházelo z toho, že rozhodnutí žalovaného bylo vydáno na základě přesvědčivě zjištěného skutečného stavu věci a bylo řádně odůvodněno.

Nejvyšší správní soud se po shledání přípustnosti kasační stížnosti musel zabývat její přijatelností podle § 104a zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“), tedy otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle uvedeného ustanovení kasační stížnost odmítnuta jako nepřijatelná. K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech azylu zdejší soud pro stručnost odkazuje např. na svoje usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikováno ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jako č. 933/2006.

V projednávané věci konstatuje Nejvyšší správní soud, že stěžovatel argumentuje kasačními důvody zakotvenými v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a), b), d) s. ř. s.

Stěžovatelovy námitky dle písm. a) uvedeného ustanovení spočívají v tom, že stěžovatelovi měl být udělen azyl, jelikož v zemi jeho původu měl sice problémy se soukromými osobami, ale své potíže nemohl hlásit státním orgánům, neboť tyto orgány organizovaný zločin v zemi podporují, trpí či tolerují.

Námitky dle písm. b) řečeného ustanovení tkví v tom, že rozhodnutí správního orgánu je nepřezkoumatelné, jelikož žalovaný správní orgán nevěnoval pozornost situaci v mongolských věznicích, kterou stěžovatel v průběhu správního řízení popsal a podpořil listinnými důkazy; pro tuto vadu měl soud dle stěžovatele rozhodnutí žalovaného zrušit. Uvedené důkazy by totiž mohly svědčit o naplnění podmínky pro udělení překážky vycestování podle § 91 zákona o azylu (pozn. soudu: žádost o udělení mezinárodní ochrany byla stěžovatelem podána dne 23. 9. 2006, tedy po zrušení uváděného ustanovení § 91 zákona o azylu; v daném případě tak lze tuto námitku interpretovat tak, že by předložené důkazy mohly svědčit o naplnění podmínek pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu).

Námitky podle písm. d) výše uvedeného ustanovení míří proti nepřezkoumatelnosti rozhodnutí krajského soudu pro nedostatek odůvodnění. Krajský soud v Hradci Králové se dle stěžovatele nedostatečně zabýval důkazy, které prokázaly, že v zemi stěžovatelova původu je podporován organizovaný zločin.

Z uvedených důvodů navrhuje stěžovatel napadený rozsudek zrušit a vrátit věc Krajskému soudu v Hradci Králové k dalšímu řízení.

Na námitky obsažené v kasační stížnosti dává dostatečnou odpověď dosavadní judikatura správních soudů. Pokud stěžovatel brojí proti nepřezkoumatelnosti soudního rozhodnutí, je potřeba v této souvislosti poukázat na limitaci soudního přezkumu formulací žalobních bodů (v žalobě stěžovatel pouze obecně konstatoval porušení některých ustanovení správního řádu a zákona o azylu, dále uvedl, že v Mongolsku není dobrá lidskoprávní situace a na podporu tohoto tvrzení přiložil úryvky z elektronických médií referujících o situaci v zemi). S touto otázkou se Nejvyšší správní soud vypořádal např. ve svém rozsudku ze dne 28. 4. 2004, č. j. 1 Azs 28/2004 - 41, který se vztahuje k soudnímu přezkumu nekonkretizovaných žalobních námitek. Z citovaného rozsudku plyne, že namítal-li žalobce vady správního řízení toliko v obecné rovině, tj. omezil se jen na citaci příslušných ustanovení správního řádu, aniž by uvedl, v čem konkrétně měly tyto vady spočívat, krajský soud postupoval v souladu se zákonem, jestliže procesní postup žalovaného v řízení přezkoumal obecně ve vztahu k obsahu správního spisu a neshledal v postupu žalovaného pochybení. Obdobným problémem se zdejší soud zabýval i v rozsudku ze dne 26. 7. 2006, č. j. 4 Azs 457/2005-54, oba rozsudky dostupné na www.nssoud.cz.

Pokud stěžovatel namítá nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu, pro niž měl krajský soud napadené rozhodnutí zrušit, je třeba poukázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 4. 2004, č. j. 6 Azs 22/2004 - 42, www.nssoud.cz, z něhož plyne, že předpokladem zrušení napadeného rozhodnutí správního orgánu krajským soudem ve smyslu § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. je uplatnění vady správního řízení v řízení před krajským soudem ve formě žalobního bodu. Žalobní body musí podle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. obsahovat jak skutkové, tak i právní důvody, pro které žalobce považuje napadené správní rozhodnutí za nezákonné nebo za nicotné.

Konečně i stěžovatelovými námitkami podřaditelnými pod písm. a) shora uvedeného ustanovení se zdejší soud mnohokráte zabýval. Stěžovatelův případ spadá do kategorie potíží ze strany soukromých osob, k níž se již Nejvyšší správní soud vyjádřil i ve vztahu k tvrzené nedostatečné ochraně ze strany státních orgánů, viz např. rozsudek ze dne 10. 3. 2004, č. j. 3 Azs 22/2004 - 48, rozsudek ze dne 4. 12. 2003, č. j. 4 Azs 25/2003 - 80, rozsudek ze dne 18. 12. 2003, č. j. 4 Azs 38/2003 - 36, všechny dostupné na www.nssoud.cz

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje tedy dostatečnou odpověď na námitky podané v kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Shledal ji proto ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byl návrh odmítnut.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. ledna 2008

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu